

Република Србија
УПРАВНИ СУД
4 У 10434/10 (2009)
16.12.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Живане Ђукановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Весном Оташевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. д.о.о. из ..., улица ..., кога заступа пуномоћник Милан Петровић, адвокат из Ниша, Синђелићев трг број 1, поднетој против туженог Министарства економије и регионалног развоја Републике Србије из Београда, ради поништаја закључка број: 023-01-647/2006-01 од 18.03.2009. године, у предмету приватизације, у нејавној седници већа одржаној дана 16.12.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним закључком, донетим у поступку извршења пресуде Врховног суда Србије У. 8055/07 од 05.11.2008. године одбачен је, као недопуштен, захтев тужиоца за доношење решења.

У тужби поднетој Врховном суду Србије под бројем У 5232/09, тужилац, преко пуномоћника, оспорава закључак туженог и наводи да је погрешан став туженог органа, да се у поступку вршења надзора над радом Агенције за приватизацију не доносе одлуке са карактером управног акта. Поред тога наводи да је неразумљив став туженог органа да закључењем уговора на основу одлуке донете на аукцији, Агенција за приватизацију постаје уговорна страна, и да се сва спорна питања у вези приватизације решавају одлуком о судбини закљученог уговора код надлежног суда. Посебно истиче, да од туженог органа није тражио да се изјашњава о спорним питањима у вези са спроведеним поступком приватизације, већ само да донесе решење, којим би утврдио чињенично стање утврђено у поступку спровођења надзора. Предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено

решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је преузео нерешени предмет Врховног суда Србије У. 5232/09 дана 01. 01. 2010. године, сагласно одредби члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), а у вези члана 29. став 1. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08, 104/09).

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку, у смислу члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр. 46/96) који се примењује према одредби члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) и испитујући законитост оспореног закључка у границама захтева из тужбе у складу са чланом 39. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Ово из разлога што је тужени орган у поступку извршења пресуде Врховног суда Србије Србије У. 8055/07 од 05.11.2008. године, поступајући по захтеву тужиоца за доношење решења по спроведеном поступку надзора над радом Агенције за приватизацију, у поступку приватизације ДП ФГП „Б.Б.“ из ..., у смислу члана 62. став 1. Закона о приватизацији („Службени гласник РС“, бр. 38/01...45/05) и члана 18. став 1. Закона о агенцији за приватизацију („Службени гласник РС“, бр. 38/01, 135/2004), утврдио да се по спроведеном поступку надзора радом Агенције за приватизацију не доносе одлуке које имају карактер управног акта из члана 6. Закона о управним споровима.

На основу изложеног, по оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган када је одбацио, као недопуштен, захтев тужиоца за доношење решења по спроведеном поступку надзора радом Агенције за приватизацију из разлога што је утврдио да одлуке које се доносе по спроведеном поступку надзора немају карактер управног акта из члана 6. Закона о управним споровима.

Поред тога, по налажењу овог суда тужени орган је погрешно када се у образложењу своје одлуке позвао на одредбу члана 229. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01), уместо на одредбу члана 115. став 2. истог закона, али налази да исто није од утицаја на правилност и законитост оспореног закључка.

Суд је ценио и остале наводе поднете тужбе, али налази да су без утицаја на другачију одлуку суда у овој управној ствари, јер су исти цењени од стране туженог органа у поступку доношења оспореног решења, због чега разлоге туженог органа изнете у оспореном решењу

као правилне и потпуне прихвата у целости.

Са изнетог, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96), а у вези члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 16.12. 2010. године, 4 У 10434/10 (2009)

Записничар
Весна Оташевић,с.р.

Председник већа – судија
Олга Ђуричић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КО